

S. EWA BOCIAN OCD

B I B L I J N E
P U S T Y N I E
G Ó R Y I W O D Y

NA DRODZE DUCHOWEJ
CHRZEŚCIJANINA

FLOS CARMELI

POZNAŃ 2021

© Copyright by Flos Carmeli 2021 – wydanie I

Zdjęcie na okładce

www.pixabay.com/gabmarjan

Imprimi potest

Jan Piotr Malicki OCD, Prowincjał

Warszawa, dnia 05.05.2021; L. dz. 40/P/2021

Nihil obstat

Paweł Placyd Ogórek OCD, Cenzor

Imprimatur

bp Grzegorz Balcerek, Wikariusz Generalny

Poznań, dnia 05.05.2021, N. 2607/2021

Wydawca

Flos Carmeli Sp. z o.o.

Wydawnictwo Warszawskiej Prowincji Karmelitów Bosych

ul. Działowa 25; 61-747 Poznań; tel.: 61 856 08 34

e-mail: wydawnictwo@floscarmeli.pl

www.floscarmeli.pl

ISBN 978-83-66504-40-0

WSTĘP

Przekazujemy do rąk Czytelników książkę s. Ewy Marii od Męki Pańskiej (Bocian), karmelitanki bosej z klasztoru w Nowych Osinach – noszącą tytuł: „Biblijne pustynie, góry i wody na drodze duchowej chrześcijanina”.

Niewątpliwie lektura tej książki wprowadza nas w świat Biblii, ale zarazem ukazuje nam przez odwołanie się do biblijnych obrazów pustyni, gór i wody najważniejsze sprawy w życiu chrześcijanina.

PRZEZ CO?

Obrazy pustyni ukazują nam to, przez co chrześcijanin ma przejść w swoim życiu, czyli ma przejść przez pustynię, która raz jest samotnością, raz jest ciemną nocą, raz zniechęceniem, ale nie można czasu i miejsca pustyni z naszego życia

usunąć i przejście przez pustynię jest miarą naszego duchowego rozwoju jako chrześcijanina.

KU CZEMU?

Góry zaś ukazują ku czemu człowiek zdąża – do miejsca, gdzie spotyka się z Bogiem, Który przed człowiekiem się odsłania raz jako Prawodawca, raz jako Dobry Pan historii, raz jako Jezus Przemieniony... czy jako Jezus Ukrzyżowany, czy jako wstępujący do Nieba. Jedno warto podkreślić, że to wstępowanie na Górę zawsze wynika z inicjatywy Boga, nie jest tylko decyzją człowieka.

DZIĘKI CZEMU?

I w końcu przez odwołanie się do wody – możemy na nowo odpowiedzieć sobie na pytanie – dzięki czemu ta wędrówka przez pustynię na górę może się odbywać. Woda ogólnie jest symbolem oczyszczenia i mocy pochodzących od Pana. Bez oczyszczenia swoich intencji i bez mocy łaski otrzymanej w wodach chrztu – człowiek nie mógłby odbywać swojej podróży, która jest podróżą życia i która powinna przebiegać w jedną stronę bez możliwości powrotu.

Z CZEGO TA KSIĄŻKA JEST ZRODZONA?

Można ze smutkiem stwierdzić, że dziś sporo książek z duchowości powstaje z tzw. rozeznania rynku książkowego albo z dramatycznej sytuacji piszącego, często przez niego nie uświadomionej, że pisze książki, bo to zastępuje mu życie albo i życie ustawia w perspektywie pisania książki... takich książek nie warto czytać, bo nie wynikają z życia.

Zaś książka s. Ewy wynika z modlitwy, bo jest to osoba wierna modlitwie, wynika z życia zanurzonego w życie wspólnotowe i pracę zwykłych posług w klasztorze oraz wypływa z posłuszeństwa, czyli pisanie książek nie jest dla niej priorytetem.

Można więc spokojnie po jej książkę sięgnąć, aby dać wprowadzić się w świat Biblii i aby odpowiedzieć sobie na pytanie bardzo ważne: czy jako chrześcijanin mam odwagę podążać przez pustynię na górę spotkania z Bogiem mocą Jego Łaski?

o. Wojciech Ciak OCD

OD AUTORKI

Słowo Boga zawarte w Piśmie Świętym jest wiecz-
nie żywym sposobem kontaktowania się Stwórcy
ze swoim stworzeniem. Pan pragnie mówić nam
o sobie. Chce, byśmy w Jego świetle poznawali
własne życie, doświadczali swojej słabości, uczyli
się właściwie ją przeżywać, poznawali wielkość,
którą Bóg, w niezgłębionym miłosierdziu, hojnie
nas ubogacił. Dlatego za pośrednictwem Kościo-
ła, szczególnie w ostatnim czasie, zachęca do sys-
tematycznego, modlitewnego pochyłania się nad
stronicami Biblii. Pan chce się nam dawać. Czeka
na nas i nasze zainteresowanie się Nim. Pragnie,
byśmy wsłuchiwali się w Jego słowa. Chce szczo-
drze udzielić nam poznania prawd o Nim i zro-
zumienia tego wszystkiego, co dotyczy ludzkiej
rzeczywistości: drogi, którą każdy człowiek ma
do przebycia na tej ziemi, aby osiągnąć, obiecane
i wysłużone przez Jezusa Chrystusa, szczęście
wiecznego odpocznienia na łonie Ojca, w króle-
stwie niebieskim.

Niniejsza książka jest próbą podzielenia się tym, jak Bóg przemówił do mnie w swoim słowie. Niewątpliwie rozważania w niej zawarte nie wyczerpują bogactwa zawartego w Bożych wypowiedziach. Dlatego zachęcam wszystkich, do których dotrze ta książka, by odważnie zanurzyli się w głębię Pisma Świętego. Wiernie trzymając się nauki Kościoła, bezpiecznie można poznać *głębokości bogactw, mądrości i wiedzy Boga* oraz *niezbadane Jego wyroki* i drogi, które nigdy do końca nie zostaną poznane (por Rz 11, 33nn).

A zatem zapraszam do śmiałego wkroczenia na ścieżki biblijnej przygody. Na drogi prowadzące przez pustynie, góry i wody, pod Bożymi chmurami, wśród wichrów, ogni i burz, by doprowadzić do pełnej pokoju przystani Bożego Serca, otwartego dla wszystkich, którzy szukają w Nim spoczynku. Odwagi!

s. Ewa Maria od Męki Pańskiej OCD

PUSTYNIIE

PUSTYNIE – MIEJSCEM SPOTKANIA BOGA I SIEBIE

CZYM JEST PUSTYNIA?

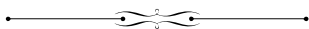
Pustynia – to słowo, które w wielu osobach budzi pewnego rodzaju respekt. Kryje w sobie bowiem elementy grozy i piękna. Rozbrzmiewają w niej głośno milczenie pozornej martwoty i odgłosy ukrytego życia zadziwiającego swą różnorodnością.

Pustynia – to słowo, które w wielu z nas budzi choć odrobinę lęku. Stawia bowiem wszystkich, którzy się do niej zbliżają, wobec rzeczywistości, jaka wymaga daleko posuniętej rezygnacji z wygod, do których jesteśmy przyzwyczajeni. Wzywa do wielkiego wyrzeczenia.

Pustynia – to słowo, które budzi niepowtarzalny dreszcz. Zaprasza bowiem do wzięcia udziału

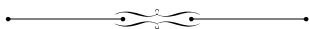
w wielkiej przygodzie, otwierającej się przed nami w niepojętej, pustynnej pustce wypełnionej tajemniczą obecnością.

Pustynia – to słowo tajemnica, które wprowadza człowieka w bezdenną głębię, bezkresną przestrzeń, w sferę nieuchwytnych doznań, przeżywanych bardziej lub mniej świadomie.

Jest wiele pustyń, których doświadczamy we własnym życiu! Jest wiele pustyń, które ogarniają nas swymi zaborczymi, miażdżącymi ramionami! Czy umiemy stawić im czoło? Czy potrafimy podjąć walkę o własne życie, o życie piękne, pełne tajemnicy, życie obfitujące w radość?

Postarajmy się wejść w świat tej niezbadanej głębi. Spróbujmy przyjąć duchowe bogactwo, jakie czerpać możemy z pustynnej rzeczywistości, która poprzez swój doczesny wymiar wprowadza w świat duchowych doznań, odkryć, zmagania, klęsk i zwycięstw.

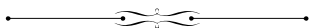
Przewodnikiem w tej wędrówce niech będzie nam Biblia¹ – Niezglębiona Księga Życia.

Możemy w niej poznać różne pustynie. Przyglądajmy się im jako miejscom poznawania Boga i człowieka. Miejscom, które objawiają tajemnice Stwórcy i stworzenia, gdzie doświadczamy działania Pana i Ojca oraz nas, ludzi borykających się z własną ograniczonością, a jednak napędzonych wewnętrznym wołaniem o więcej, lepiej, doskonalej.

¹ Wszystkie cytaty biblijne pochodzą z *Pisma Świętego Starego i Nowego Testamentu*, wydanie IV, Wydawnictwo Pallotinum, Poznań-Warszawa 1989.

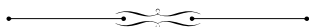
PUSTYNIA BOŻEGO DZIAŁANIA

Zanim wejdziemy na pustynie ludzkich niedoli i przemian, spójrzmy na Boga, który właśnie w tych miejscach pozwala się znaleźć, objawia swoje pragnienia. Zobaczmy, dlaczego Bóg pragnie ich dla człowieka.

W Księdze Ozeasza (2, 16) Pan mówi: *chcę ją przynęcić, na pustynię ją wyprowadzić i mówić jej do serca*. Słowa te wypowiada w kontekście ludzkiej niewierności. Bóg chce wyprowadzić człowieka na pustynię, gdy ten oddala się od swego Stwórcy. Bóg pozbawia człowieka tego wszystkiego, co staje się dla niego łatwo dostępną, lecz zwodniczą namiastką miłości. Bóg, który kocha w prawdzie, chce, by człowiek przyjął Jego dar. Pan wyprowadza na pustynię – tam, gdzie doświadczamy trudu, niewygody, osamotnienia. Czy pozwalam Mu na to? Czy niepokojącej ciszy, która otacza mnie zewsząd, nie

zagłuszam mnóstwem moich słów, myśli, marzeń? Czy umiem wytrzymać niepokój spowodowany milczeniem oczekiwania? Właśnie w takiej atmosferze, tam gdzie ludzkie potrzeby nie są zaspokajane, gdzie doświadczamy braków zewnętrznych oraz wewnętrznych niepokojów, Bóg pragnie przemawiać. Dlaczego tak? Czy chce, by Jego głos nie mieszał się z ludzkim? Czy pragnie, by człowiek zatęsknił za słowem życia? Pytania te pozostawmy na razie bez odpowiedzi. Niech one otworzą nas na doświadczenie konkretnych sytuacji, przez jakie przeprowadzi nas Biblia. Jednak nim przejdziemy do omówienia tych zdarzeń, zobaczmy jeszcze, w jaki sposób Pan kieruje kroki człowieka na pustynię.

Chcę ją przynęcić (Oz 2, 16).

Bóg zaprasza, Bóg woła, zachęca. On nie odbiera wolności, którą nas obdarzył, nie zniewala. Pociąga więzami miłości (por. Oz 11, 4). To Jego działanie jest wyrazem potrzeby Jego serca. Rozpala w duszy ogień, który napęłnia człowieka pragnieniem bliskości Stwórcy, tęsknotą za nie-

przemijającym szczęściem, za wartościami, które nasycają wewnątrz niepojętą Obecnością. Niedosyt powodowany tą tęsknotą „porywa” nas w duchowe przestrzenie, gdzie poszukiwanie stanowi istotę ludzkiego „być”. Tam Bóg odpowiada na dążenia człowieka.

Tak więc Pan przynęca nas, wyprowadza na pustynię. Stwarza warunki, w których łatwiej odnaleźć wewnętrzną ciszę, uzdalniającą do przyjęcia strategii Bożej miłości.

Jak zachowujemy się w podobnych sytuacjach?
Jak wykorzystujemy ofiarowany nam dar?

Rozważmy to na przykładach biblijnych zdarzeń, które wprowadzają nas w tajemnicze rejony przenikających się działań Boga i człowieka.

SPIS TREŚCI

Wstęp 5

Od autorki 9

PUSTYNIE – MIEJSCEM SPOTKANIA BOGA I SIEBIE

• Czym jest pustynia? 13

• Pustynia Bożego działania 16

• Pustynie ucieczki 19

• Pustynie wygnania 29

• Pustynie objawienia 33

• Pustynie dojrzewania do wyznaczonej nam misji 40

• Pustynie przemian 48

GÓRY – PRZESTRZEŃ BOGA I DLA BOGA

• Góra opieki Bożej 57

• Góra Bożej obecności 61

• Góra ocalenia 71

• Góry spotkania 80

• Góra wezwań 90

• Góra próby 102

- Góry pojednania 110
- Góra modlitwy wstawienniczej 119
- Góra błogosławieństw. 123
- Góra eschatologiczna 127

WODY – OCZYSZCZAJĄCE ŹRÓDŁO BOŻEJ MOCY

- Wody początku 135
- Wody chrztu 138
- Wody oczyszczenia 143
- Wody próby 153
- Wody wyzwolenia, odrodzenia 157
- Wody nasycenia 168
- Wody życia 178

KARMElici BOSI

Zakon Braci Bosych
Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel
Prowincja Warszawska
pw. Trójcy Przenajświętszej

- ♦ **Nazwa i początki naszego Zakonu związane są z Górą Karmel** w Palestynie. Począwszy od św. proroka Eliasza, na przestrzeni wieków przebywali tam pustelnicy pielęgnując ducha modlitwy i służąc ludziom. Pustelnikom z XIII wieku św. Albert, patriarcha Jerozolimy nadał Regułę życia. W XVI wieku w Hiszpanii zakon został zreformowany przez św. Teresę od Jezusa i św. Jana od Krzyża.
- ♦ **Źródłem naszego życia jest modlitwa.** W niej pogłęwiamy naszą więź z Bogiem i odnajdujemy Jego miłującą obecność w świecie. Powołaniem karmelity jest świadczyć o wartości modlitwy w życiu. Każdego dnia gromadzimy się na wspólnym sprawowaniu Eucharystii i Liturgii Godzin. Dwie godziny dziennie przeznaczamy na milczącą modlitwę myślną.
- ♦ **Żyjemy we wspólnocie,** która pomaga nam wzrastać w chrześcijańskiej miłości i służyć sobie nawzajem. Życie wspólnotowe wspomaga zarówno naszą modlitwę, jak i posługę w Kościele.
- ♦ **Przyjaźń z Chrystusem prowadzi nas do służby bliźnim** tak, jak On to czynił. Podejmując różnorodną pracę apostołską, jako kapłani i bracia zakonnicy, pragniemy być świadkami miłującej obecności Boga i prowadzić bliźnich do zjednoczenia z Nim.

Więcej informacji o nas:

www.karmelicibosi.pl
powolania.karmelicibosi.pl
www.carmelitanum.pl